

бѣ спустнала единъ мечъ къмъ земята, а въ другата бѣ издигнала едни вѣзни, съ които измѣрваше общественната отговорностъ и изкривенитѣ понятия на хората за правото и кривото! Това, което вършатъ държави малки и голѣми, което вършатъ държавници и разни голѣмци — силни на деньтъ, тѣмъ се не счита за грѣхъ, че прѣдпочитатъ силата прѣдъ правото, както що се не счита за грѣхъ сжщото прѣстжпление и навълкътъ, на мечката и на гърмътъ! . . . А сиромаштъ Марко и такива като него турятъ на друго мѣрило! . . .

Защо?

На лицето на жената, съ привързанитѣ очи, която Марко виждаше като на яве, бѣ изразено едно покѣртително съчувствие и една горчива усмивка!

Сждиитѣ бѣха се взрѣли да гледатъ какво пише въ „законътъ“, та за това не видоха това знаменателно лице, съ горчивата усмивка на жената, съ привързанитѣ очи!

Кой имъ е кривъ, че сж окати слѣпци?

М. Георгиевъ.